

Jövőrajzoló - Választott jövő

Nem vér szerint lett ez az otthonom,
de szív szerint annál inkább az.
Reggelente nevetés ébreszt,
és tudom: itt jó helyen vagyok, igaz.

Tizenhét éves gimnazista vagyok,
tele tervekkel, tiszta célokkal,
füzetlapok közt jövőt rajzolok,
nem kérdőjelekkel, hanem álmokkal.

Nevelőszülőknél élek – és büszkén mondom ki,
mert nálunk a szeretet választás, nem ösztöni.
Nem „más”, nem „kevesebb”, nem furcsa történet,
hanem egy erős, összetartó közös élet.

Itt tanultam meg, hogyan kell adni,
hogyan lehet egymás mellett maradni,
hogyan lesz a hétköznapi ünnepivé,
ha figyelünk a másik szívére.

Keresztény baptista vagyok én,
bemerítkeztem hit és remény vizén.
A családban csak én járom ezt az utat,
de ez nem fal köztünk – inkább hidat mutat.

Mert a hitem nem elválaszt, hanem vezet,
türelemre, öröme, szeretetre nevel.
Csendes erő, ami bennem él,
és minden döntésemnél elkísér.

Délután a pálya vár reám,
röplabda száll a háló irányán,
ugrok, ütök, küzdök, nevetek,
csapatban tanulom az életet.

Ha hibázom, abból is építek,
nem félek az új kezdetektől, hidd el, hiszek.
Mert minden labda új esély,
és minden nap egy új remény.

Fogorvos szeretnék lenni majd,
precíz munkával segíteni bajt.
Mosolyt adni, biztonságot, fényt,
szakértelemmel és emberséggel egyként.

Az önállóságra készülök már,
bevásárlás, határidő, naptár.
Megtanulok dönteni bátran,
felelősen, tisztán, határozottan.

Nem azért, mert menekülni kell,
hanem mert nőni jó és sikerül.
Nem elhagyni akarok valamit,
hanem továbbvinni mindazt, ami itt tanít.

Nevelőcsaládban nőttem fel –
és ez erőt ad, nem vesz el.
Választott szeretet vesz körül,
és ez bennem biztos alapul ül.

Tizenhét évesen így állok itt:
hittel, céllal, tervekkel együtt.
Tudom, honnan indul az utam,
és örömmel nézek a jövőm után.